

บทที่ 4

บริบททางการเมืองของชุมชนไทยมุสลิมในยุคการเมืองเลือกตั้ง

ก่อนเข้าสู่เนื้อหาเครือข่ายการสื่อสารทางการเมืองของชุมชนไทยมุสลิมทั้ง 2 ชุมชน อันได้ ชุมชนบ้านครัวตะวันตก เขตราชเทวี ที่มีแนวความคิดทางการเมืองสนับสนุน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และชุมชนเกาะดอน เขตสะพานสูง ที่มีแนวความคิดทางการเมืองต่อต้าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในบทถัดไป บทนี้จะขอกล่าวถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความเข้าใจร่วมกันในเบื้องต้น โดยประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนไหวต่อต้านของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย และแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ
2. เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่กระทบต่อความรู้สึกของชาวไทยมุสลิม
3. กรณีการหมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

การเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนไหวต่อต้านของกลุ่มพันธมิตรประชาชน เพื่อประชาธิปไตยและแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้าน เผด็จการแห่งชาติ

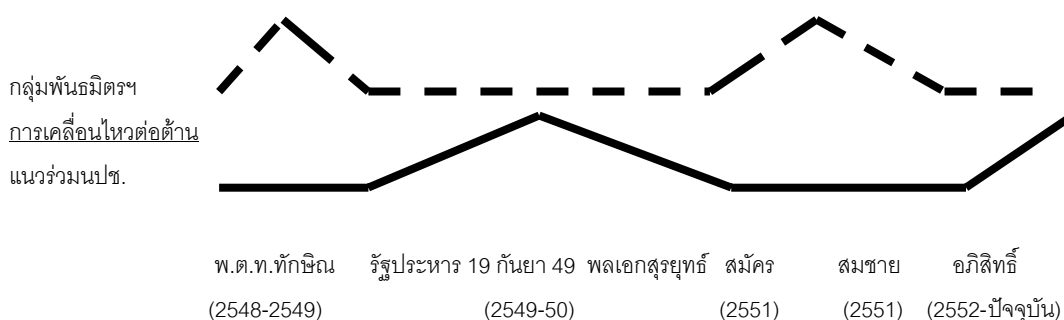
ในการศึกษาครั้งนี้ คงหลีกเลี่ยงที่จะกล่าวถึงความเป็นมาเป็นไป และการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย และแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติไม่ได้ เพราะทั้ง 2 กลุ่มพลังทางการเมือง ต่างมีแนวความคิดทางการเมือง ที่สอดคล้องประสานกันกับกลุ่มมุสลิมเสื้อเหลืองและเสื้อแดงไปในทิศทางเดียวกัน

กลุ่มพันธมิตรฯ หรือกลุ่มคนเสื้อเหลือง ซึ่งเป็นแนวร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์ ถือกำเนิดขึ้นในราวต้นกุมภาพันธ์ของปี 2548 และรวมตัวกันต่อต้านรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร กระทั่งถึงรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 จึงยุติลง จากนั้นแนวร่วมนปช.หรือกลุ่มคนเสื้อแดงและพรรคพลังประชาชน ซึ่งสืบทอดจากพรรคไทยรักไทย ก่อนผ่องถ่ายสู่พรรคเพื่อไทยในปัจจุบัน โดยมี พ.ต.ท.ทักษิณ อยู่เบื้องหลัง ก็ถูกฮือขึ้นต่อต้านรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่มาจากคณะรัฐประหาร และยุติลงทันทีที่ สมัคร สุนทรเวช ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หลังชัยชนะในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 ของพรรคพลังประชาชน

จากนั้น ทั้ง 2 กลุ่มจะสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเคลื่อนไหวต่อต้าน ทุกครั้งที่รัฐบาลที่ไม่ใช่พวกตน ขึ้นมาบริหารประเทศ จนมาถึงรัฐบาลอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในปัจจุบัน (มีนาคม 2553) สามารถแสดงการเคลื่อนไหวของทั้ง 2 กลุ่มในรัฐบาลต่างๆ ได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1

การสับเปลี่ยนการเคลื่อนไหวต่อต้านของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย และแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ ในรัฐบาลต่าง ๆ ระหว่างปี 2548 –ปัจจุบัน (มีนาคม 2553)

การเคลื่อนไหวต่อต้านของกลุ่มพันธมิตรฯ ในรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (People's Alliance for Democracy, PAD) เป็นกลุ่มการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง ในช่วง 2548-2552 ภายใต้จุดประสงค์เพื่อขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กลุ่มพันธมิตรฯ ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ในช่วงรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ 2 นำโดยสนธิ ลิ้มทองกุล และแกนนำอีกหลายคน พร้อมกับดำเนินการเคลื่อนไหวชุมนุมประท้วงรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณอย่างรุนแรงต่อเนื่อง จนนำไปสู่การรัฐประหารเมื่อ 19 กันยายน 2549 จึงสลายการชุมนุม และกลับมาเคลื่อนไหวอีกครั้ง หลังจากนั้นอีกไม่นาน

สถานการณ์การเมืองในรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ 1-2

ในส่วนนี้ จะขอทำความเข้าใจเหตุการณ์ทางการเมืองในรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ 1-2 เสียก่อน ซึ่งเกี่ยวพันกับการกำเนิดขึ้นของกลุ่มพันธมิตรฯ ที่จะกล่าวถึงต่อไป

หลังยุบสภาของชวน หลีกภัย ในเดือนพฤศจิกายน 2543 และจัดให้มีการเลือกตั้งเมื่อ 6 มกราคม 2544 การเลือกตั้งครั้งแรกของรัฐธรรมนูญ 2540 ภายใต้นโยบายประชานิยมพรรคไทยรักไทยได้คะแนนเสียงถล่มทลาย 11 ล้านเสียง ครองที่นั่งในสภาฯ 248 จาก 500 ที่นั่ง

ระหว่างการเป็นรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณได้เข้าครอบงำองค์กรตรวจสอบถ่วงดุลองค์กรอิสระต่าง ๆ ทำลายองค์กรเหล่านั้น พร้อมกับเอาใจชาวรากหญ้าด้วยนโยบายประชานิยม และนโยบายด้านสังคมต่าง ๆ อาทิ โครงการกองทุนหมู่บ้าน โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค โครงการพักชำระหนี้เกษตรกร โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ บ้านเอื้ออาทร นโยบายจัดระเบียบวินมอเตอร์ไซด์รับจ้าง การปราบปรามผู้มีอิทธิพล การจำหน่ายสลากเลขท้าย 3 ตัว 2 ตัว ของรัฐบาล เป็นต้น

สิ้นปี 2548 รัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณกลายเป็นรัฐบาลชุดแรก ที่อยู่ครบ 4 ปี และประกาศให้มีการเลือกตั้งใน 6 กุมภาพันธ์ 2548 หลังการเลือกตั้ง พรรคไทยรักไทยชนะเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียงอันเป็นประวัติศาสตร์กว่า 19 ล้านเสียง ได้ ส.ส.ในสภา 377 ที่นั่ง ส่งผลให้รัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ 2 เป็นรัฐบาลชุดแรกในประวัติศาสตร์ไทย ที่มาจากพรรคการเมืองเดียว และในรัฐบาลชุดนี้ พ.ต.ท.ทักษิณต้องเผชิญกับปัญหาการคอร์รัปชัน และแผนการโค่นล้มราชบัลลังก์

การกำเนิดขึ้นของกลุ่มพันธมิตรฯ

สนธิ ลิ้มทองกุล ผู้เคยสนิทสนมกับ พ.ต.ท.ทักษิณก็ได้หันมาเล่นงาน พ.ต.ท.ทักษิณเสียเอง สนธิผู้นี้เป็นเจ้าของรายการ “เมืองไทยรายสัปดาห์” ที่อากาศทางช่อง 9 อสมท. มาตั้งแต่ปี 2546 โดยในวันที่ 9 กันยายน 2548 เขาได้อ่านบทความเรื่อง “ลูกแกะหลงทาง” ออกอากาศ บอร์ด อสมท. ส่งถอดรายการนี้ออกทันที โดยให้เหตุผลว่าสนธิโจมตีรัฐบาลและโยงไปถึงเบื้องสูง สนธิเปลี่ยนชื่อรายการเป็น “เมืองไทยรายสัปดาห์สัญจร” ถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ASTV ช่อง News 1 และผ่านทางอินเทอร์เน็ต ถล่มแหลกรัฐบาล ทักษิณ ดึงคนมหาศาลให้ต่อต้านนายกรัฐมนตรี

ครั้นเมื่อครอบครัวของ พ.ต.ท.ทักษิณและญาติขายหุ้นเกือบ 50% ในบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้กับบริษัทในสังกัดบริษัทมหาชน โดยไม่เสียภาษี สิ่งนี้ยิ่งเพิ่มกระแสเกลียดชังในตัว พ.ต.ท.ทักษิณอย่างมหาศาล

4 กุมภาพันธ์ 2549 ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า มีการชุมนุมใหญ่ครั้งแรกของคนต่อต้านทักษิณ 8 กุมภาพันธ์ “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ก่อตัวตั้งขึ้น เป้าหมาย ขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณ จากตำแหน่ง และล้มล้างระบอบทักษิณ ผ่านการปฏิรูปการเมืองแก้ไขรัฐธรรมนูญรอบใหม่ กระทั่ง พ.ต.ท.ทักษิณจำต้องประกาศยุบสภา เมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2549 และจัดการเลือกตั้ง

ครั้งใหม่ในวันที่ 2 เมษายน หลังการเลือกตั้ง แม้พรรคไทยรักไทยจะชนะการเลือกตั้ง 2 เมษายน แต่หลังเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พ.ต.ท.ทักษิณประกาศไม่รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพื่อความปรองดองในชาติ ในวโรกาสหมามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ครบ 60 ปี และลาพักราชการยาวจากตำแหน่งรักษาการนายกรัฐมนตรี 5 เมษายน ถึง 23 พฤษภาคม 2549

ในหลวงกับตุลาการภิวัตน์

25 เมษายน 2549 ในระหว่างที่ประธานศาลปกครองสูงสุดนำตุลาการศาลปกครองสูงสุด และต่อมาประธานศาลฎีกานำผู้พิพากษาประจำศาลสำนักงานศาลยุติธรรม ทอยยกกันเข้าเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณตน ก่อนเข้ารับหน้าที่ ณ พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชดำรัส ขอร้องให้คณะตุลาการศาลต่าง ๆ พิจารณาปรึกษาช่วยกันหาทางแก้ไขวิกฤตที่สูงสุดในโลกที่กำลังเกิดขึ้นเนื่องจากการเลือกตั้งที่ไม่เป็นประชาธิปไตยและอาจเป็นโมฆะ เพื่อป้องกันไม่ให้อาณัติบ้านเมืองล่มจมไปสืบเนื่องจากพระราชดำรัสสองคั่นนั้น คณะตุลาการแห่งศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุด และศาลรัฐธรรมนูญก็เริ่มเคลื่อนไหว ปรึกษาหารือประสานกันอย่างพร้อมเพรียง เปิดเผยโดดเด่นต่อสาธารณชนอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ นำไปสู่การพิจารณา ไต่สวนดำเนินคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งอย่างเร่งด่วนฉบับใดเป็นพิเศษ (เกษียร เตชะพีระ, สิงหาคม 2550, น. 29-35)

ปฏิญญาฟินแลนด์และ “ผู้มีบารมี”

ต่อมา 23 พฤษภาคม 2549 พ.ต.ท.ทักษิณเปลี่ยนใจไม่ยอมวางมือทางการเมือง กลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่รักษาการนายกฯ อีกครั้ง และประกาศจะนำพรรคไทยรักไทยลงต่อสู้ชิงชัยในการเลือกตั้งครั้งใหม่ แต่ไม่ยอมเปิดเผยว่าตัวเองจะรับบทบาทการเมืองใดหลังเลือกตั้งช่วงพฤษภาคมนี้เอง หนังสือพิมพ์ผู้จัดการเผยแพร่กระแสข่าว “ปฏิญญาฟินแลนด์” ตีพิมพ์เป็นบทความ 5 ตอน เขียนโดยปราโมทย์ นาครทรรพ บทความระบุว่า แผนนี้ถือกำเนิดขึ้นในปี 2542 ที่ฟินแลนด์ จึงตั้งชื่อว่าแผนฟินแลนด์ พ.ต.ท.ทักษิณได้สมคบคิดกับคนกลุ่มหนึ่ง เพื่อล้มล้างสถาบันเพื่อเปลี่ยนแปลง ยึดอำนาจการปกครองราชอาณาจักรไทย ก่อตั้งสาธารณรัฐคอมมิวนิสต์ และล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยจะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นคนแรก แผนดังกล่าวถูกเผยแพร่ในวงกว้างโดยสนธิ และกลุ่มพันธมิตรฯ มีการสนทนาถึงเรื่องนี้ ในวันที่ 24 พฤษภาคม 2549 ที่หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สิ่งนี้ส่งผลกระทบในด้านลบ และสร้างความเสียหายต่อชื่อเสียงของพ.ต.ท.ทักษิณ เขาปฏิเสธในเวลาต่อมาว่าแผนสมคบคิดนี้ไม่มีจริง และฟ้องร้องดำเนินคดีกับปราโมทย์ และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ

ยิ่งไปกว่านั้น พ.ต.ท.ทักษิณได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนราชการระดับสูงทุกกระทรวง ทบวงกรมกว่า 500 คน ที่ทำเนียบรัฐบาลเมื่อ 29 มิถุนายน 2549 และกล่าวถึงคำพูดที่สร้างแรง กระเพื่อมทางการเมืองให้เกิดขึ้นเป็นวงกว้าง โดยกล่าวถึง“บุคคลซึ่งดูเหมือนมีบารมีนอก รัฐธรรมนูญ” ว่าเข้ามาสั่งการรื้อน่วยการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ เพื่อบ่อน ทำลายรัฐบาล คำกล่าวหานี้นำไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในสื่อมวลชนว่า “บุคคลฯ” ดังกล่าวหมายถึงใคร? พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธาน องคมนตรี? มีแรงกดดันจากบุคคลชั้นนำให้รักษาการนายกฯ ทักษิณจะบอกออกมาให้แจ่มแจ้ง

พลเอกเปรมกับวาทะ “รัฐบาลก็เหมือนกับจิ้งจอกก็”

ที่หอประชุมโรงเรียน จปร. นครนายก 14 กรกฎาคม 2549 ในการบรรยายพิเศษของ พลเอกเปรม เขาได้กล่าววาทะที่ว่า “รัฐบาลก็เหมือนกับจิ้งจอกก็” ซึ่งสร้างแรงกระเพื่อมไม่แพ้วาทะ ของ พ.ต.ท.ทักษิณก่อนหน้านี้ไปทั่วประเทศ

...จะเล่าให้ฟังอย่างนี้ก็แล้วกัน เปรียบเทียบคนที่เป้นทหารมาถึงจะรู้เรื่องมั่วดี และเรื่องการแข่งม้า การแข่งม้า ม้าจะมีคอก มีเจ้าของคอก คอกหนึ่งมีม้าหลาย ตัว 5 ตัว 10 ตัว 20 ตัวก็ได้ เจ้าของคอกก็เป็นเจ้าของม้า เวลาจะไปแข่ง เขาก็ไป เอาเด็กที่เราเรียกว่าจิ้งจอกก็หรือเด็กขี่ม้า ไปจ้างให้เขามาขี่ม้า เขาจะขี่ม้า พอเสร็จ จากการขี่ม้าเขาก็กลับไปทำงานอย่างอื่น วันนี้เขาขี่ม้าคอกนี้ พรุ่งนี้เขาขี่ม้าอีก คอกหนึ่ง เขาไม่ได้เป็นเจ้าของม้าหรอก เขาเป็นคนขี่.....รัฐบาลก็เหมือนกับจิ้งจอกก็ คือเข้ามาดูแลทหาร แต่ไม่ใช่เจ้าของทหาร เจ้าของทหารคือชาติและ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัฐบาลเข้ามาดูแลกำหนดใช้พวกเราตามที่ประกาศ นโยบายไว้ต่อรัฐสภา เด็กขี่ม้าบางคนก็ขี่ดีขี่เก่ง บางคนก็ขี่ไม่ดีขี่ไม่เก่ง รัฐบาลก็ เหมือนกัน รัฐบาลบางรัฐบาลก็ทำงานดีทำงานเก่ง บางรัฐบาลก็ทำงานไม่ดี หรือไม่เก่งก็มี นี่เป็นเรื่องจริง... (เกษียร เตชะพีระ, 2550, น. 82)

จากนั้น เกิดเหตุการณ์การลอบสังหารพ.ต.ท.ทักษิณหรือ “คาร์บอมบ์” ขึ้น 24 สิงหาคม 2549 รถคันหนึ่งซึ่งชนวัตถุระเบิดจำนวนหนึ่ง ได้ไปหยุดบริเวณใกล้ที่พักของ พ.ต.ท.ทักษิณ ในเขต ธนบุรี โดยมี ร.ต.ท.ธวัชชัย กลิ่นชนะะ อดีตคนขับรถส่วนตัวของพลเอกพัลลภ ปิ่นมณี รักษาการ ผู้อำนวยการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน พลเอกพัลลภปฏิบัติเสถียรความเกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์ ร.ต.ท.ธวัชชัยถูกจับ พลเอกพัลลภถูกปลดทันที “ถ้าผมนะเหรอก ไม่รอดมือผมเหรอก ไม่ ต้องไปวางระเบิดอะไร แค่ sniper กระสุนนัดเดียวก็พอแล้ว ถ้าจะทำตอนนั้นเขาไม่รอดเหรอก” พลเอก พัลลภกล่าว (วาสนา นาน่วม, 2552, น. 51)

รัฐประหาร 19 กันยายน 2549

ต้นเดือนกันยายน 2549 พ.ต.ท.ทักษิณมีหมายเดินทางไปหลายประเทศ ก่อนเข้าร่วมประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ (UNGA) ครั้งที่ 61 ที่องค์การสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ระหว่าง 17-21 กันยายน 2549

สนธิ หนึ่งในแกนนำกลุ่มพันธมิตรฯ ยืนยันมติไม่ให้เขากลับไทย ต่อมาในวันที่ 19 กันยายน 2549 คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) ซึ่งมีพลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน ผบ.ทบ.คนที่ 35 เป็นหัวหน้าคณะได้ก่อการรัฐประหารขึ้น ก่อนมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว 2549 พร้อมกับได้นายกรัฐมนตรีคนใหม่ที่ชื่อ พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์

ระหว่างนี้ มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับ 2550 ขึ้น โดยสภาร่างรัฐธรรมนูญ 2550 หรือ ส.ส.ร. และผ่านการรับรองจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือ สนช. ซึ่งเป็นสภาที่ตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา ตามมาตรา 5 ของรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) 2549 และจัดให้มีการลงประชามติเพื่อขอความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในร่างรัฐธรรมนูญ ในวันที่ 19 สิงหาคม 2550 ผลปรากฏว่า ร่างรัฐธรรมนูญผ่านการเห็นชอบ จากนั้นประธาน สนช.จึงนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์ ให้ทรงลงพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยเมื่อ 24 สิงหาคม 2550 และมีผลแทนที่รัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) 2549 โดยจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 23 ธันวาคม 2550

การเคลื่อนไหวต่อต้านของแนวร่วม นปช. ในสมัย คมช. และรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์

จากนั้นแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (National United Front of Democracy Against Dictatorship; UDD) จึงถือกำเนิดขึ้นมา โดยมีแกนนำคือ วีระ มุสิกพงศ์ จตุพร พรหมพันธุ์, ญัฐวุฒิ ไสยเกื้อ, ชินวัฒน์ หาบุญพาด เป็นต้น วัตถุประสงค์เพื่อเคลื่อนไหวขับไล่พลเอกสุรยุทธ์ ออกจากตำแหน่งผู้นำรัฐบาล

เหตุการณ์ชุมนุมหน้าบ้านสี่เสาเทเวศร์

ในรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์ ผู้ที่พลเอกเปรมยกย่องเทียบชั้นกับ วินสตัน เชอร์ชิล (Winston Churchill) อดีตนายกรัฐมนตรีอังกฤษในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ในแง่ที่ไม่ปรารถนาจะเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ถูกเชิญมาเพื่อช่วยเหลือประเทศชาติ ซึ่งรัฐบาลนี้ได้มีการเคลื่อนไหวของแนวร่วมนปช.ที่น่าสนใจ คือ เหตุการณ์ในวันที่ 22 กรกฎาคม 2550 เมื่อกลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมนปช.หลายพันคนได้เคลื่อนขบวนจากท้องสนามหลวง ไปปิดล้อมบริเวณหน้าบ้านสี่เสาเทเวศร์

บ้านพักของพลเอกเปรม ตินสุลนันทน์ เพื่อกดดันให้ลาออกจากตำแหน่งประธานองคมนตรี เนื่องจากเชื่อว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการรัฐประหาร เมื่อขบวนเคลื่อนไปถึงหน้าบ้าน แกนนำแนวร่วม นปช. ใช้เครื่องขยายเสียงขนาดใหญ่บนรถบรรทุก กล่าวโจมตีพลเอกเปรมอย่างหยาบคาบ ขณะที่พลเอกเปรมนั่งฟังอยู่ในบ้านพักด้วยความอดทนเป็นเวลาหลายชั่วโมง จากนั้นผู้ชุมนุมจึงปะทะกับตำรวจอย่างดุเดือด ที่สุด ผู้ชุมนุมก็ไม่สามารถต้านทานกำลังตำรวจได้ แกนนำจึงพากลุ่มผู้ชุมนุมกลับไปยังท้องสนามหลวงตามเดิม

หลังเหตุการณ์ พลเอกเปรมกล่าวปฏิเสธการอยู่เบื้องหลังการปฏิวัติ “สิ่งหนึ่งที่ผมไม่เข้าใจคือ ผู้ที่มาพูดนั้น พูดคำหยาบค้อยข้างบ่อยครั้ง ใช้ลักษณะอาการเหมือนคนไม่ชอบกัน โกรธกัน คงต้องการยั่วยุให้ผมโกรธ หรือให้เจ้าหน้าที่โกรธ ที่ใช้คำยั่วยุทำลาย ก็ได้แต่ฟังเฉย ๆ เพราะที่กล่าวหามาทั้งหมดเป็นเท็จซ้ำซากว่าผมอยู่เบื้องหลังการปฏิวัติครั้งนี้” (วาสนา นาน่วม, 2552, น. 185)

ยุติการชุมนุมหลังพรรคพลังประชาชนชนะการเลือกตั้ง

ต่อมา 26 ธันวาคม 2550 วันที่ที่พรรคพลังประชาชน ซึ่งสืบทอดจากพรรคไทยรักไทย ได้รับเลือกเป็นเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ในการเลือกตั้งเมื่อ 23 ธันวาคม 2550 แนวร่วม นปช. ประกาศยุติการชุมนุม ทั้งนี้ เนื่องจากแนวร่วม นปช. และพรรคพลังประชาชนมีเป้าหมายร่วมกันคือ การสนับสนุน พ.ต.ท.ทักษิณ ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบให้สมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ในรัฐบาลสมัครนี้เองที่พ.ต.ท.ทักษิณเดินทางกลับไทย เมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2551 และเข้ารายงานตัวในคดีทุจริตที่ดินย่านถนนรัชดาภิเษก ต่อด้วยการรายงานตัวต่ออัยการสูงสุดในคดี ปกปิดโครงสร้างผู้ถือหุ้น บริษัท เอสซีเอสเซท จำกัด (มหาชน) ในเครือชินคอร์ป แต่แล้ว 11 สิงหาคม ศกเดียวกัน พ.ต.ท.ทักษิณ และคุณหญิงพจมานก็ไม่ไปรายงานตัวต่อศาล ในคดีที่ดินย่านถนนรัชดาภิเษก ทั้งสองขออนุญาตศาลฯ ออกนอกประเทศเพื่อไปชมพิธีเปิดกีฬาโอลิมปิกที่จีน แต่เมื่อเสร็จสิ้นแล้ว ได้เดินทางไปยังอังกฤษต่อแทนที่จะกลับไทย ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับทั้งสองทันที ต่อมาพ.ต.ท.ทักษิณได้หย่าขาดจากคุณหญิงพจมานที่สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง และนับจากนั้นพ.ต.ท.ทักษิณก็ได้เคลื่อนไหวผ่านแนวร่วม นปช. ด้วยวิธีการโฟนอินและวีดิโอลิงค์ มาจากสถานที่ต่าง ๆ ที่ไปพำนักลี้ภัย ต่อมา 6 พฤศจิกายน 2552 สมเด็จพระเทพฯ เสด็จฯ เยือน นายกรัฐมนตรีกำพูชา แต่งตั้งเขาเป็นที่ปรึกษาส่วนตัว และที่ปรึกษารัฐบาลด้านเศรษฐกิจ

การเคลื่อนไหวต่อต้านของกลุ่มพันธมิตรฯ ในรัฐบาลสมัครและสมชาย

กลุ่มพันธมิตรฯ กลับมาชุมนุมประท้วงใหม่อีกครั้งในรัฐบาลสมัคร หลังยุติไปหลังการรัฐประหารเมื่อกันยายน 2549

การชุมนุมครั้งใหม่ของกลุ่มพันธมิตรฯ

หลังรัฐบาลสมัครบริหารประเทศไม่ถึง 4 เดือน ปลายเดือนพฤษภาคม 2551 กลุ่มพันธมิตรฯ กลับมารวมตัวอีกครั้ง กล่าวหารัฐบาลในหลายเรื่อง โดยเฉพาะการที่รัฐบาลจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับ 2550 ในมาตรา 237 และมาตรา 309 ซึ่งส.ส.และส.ว.รวม 164 คน ได้ยื่นหนังสือต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับ 2550¹ อีกทั้งกลุ่มพันธมิตรฯ ยัง

¹การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ ปี 2550 เป็นการเสนอญัตติขอแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน พรรคเพื่อแผ่นดิน พรรคมัชฌิมาธิปไตย พรรคประชากร และสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งเป็นผู้สนับสนุน การเคลื่อนไหวดังกล่าวมีหลายฝ่ายออกมาคัดค้าน เนื่องจากเห็นว่าเป็นการกระทำเพื่อตนเอง และเป็นชนวนให้เกิดความไม่สงบในปัจจุบัน โดยประเด็นสำคัญที่ต้องการแก้ไขมีอยู่ 2 มาตรา คือ

“มาตรา 237 ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ใดกระทำการ ก่อ หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำการ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา หรือระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีผล ทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของบุคคลดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา

ถ้าการกระทำของบุคคลตามวรรคหนึ่ง ปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าหัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารของพรรคการเมืองผู้ใด มีส่วนรู้เห็น หรือปล่อยปละละเลย หรือทราบถึงการกระทำนั้นแล้ว มิได้ยับยั้งหรือฟ้องให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้ถือว่าพรรคการเมืองนั้น กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ตามมาตรา 68 และในกรณีศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองนั้น ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองดังกล่าวมีกำหนดเวลาห้าปี นับแต่วันที่มิคำสั่งให้ยุบพรรคการเมือง”

มีการมองกันว่า สิ่งนี้เป็นเพียงข้ออ้างว่าต้องแก้ไขเพื่อให้พรรคการเมืองเข้มแข็ง และขจัดอุปสรรคปัญหาในการบริหารประเทศของรัฐบาล แต่เหตุผลที่แท้จริงคือ หนีคดียุบพรรค

เห็นด้วยว่า เกิดขบวนการคุกคามต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ทั้งรัฐบาลกลับให้รัฐมนตรีบางคนที่มีทัศนคติเป็นอันตรายต่อสถาบันเข้าร่วมรัฐบาล และปัญหาเขาพระวิหาร ดังนั้น แกนนากลุ่มพันธมิตรฯ จึงประกาศชุมนุมใหญ่ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม เป็นต้นไป ในวันนั้น กลุ่มพันธมิตรฯ ได้เคลื่อนมวลชนไปหน้าทำเนียบรัฐบาลและปักหลักชุมนุมต่อเนื่อง กัดดันรัฐบาลสมัคร เพื่อให้แสดงความรับผิดชอบต่อการจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อช่วยเหลือคนในระบอบทักษิณ และการบริหารประเทศที่ผิดพลาด แต่ตำรวจเข้าปิดกั้นจนต้องมาชุมนุมบริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์ ถนนราชดำเนินนอกแทน ต่อมา หลังการชุมนุมได้ 5 วัน กลุ่มพันธมิตรฯ ได้ยกระดับการชุมนุมจากการต่อต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการขับไล่รัฐบาลสมัคร พร้อมกับนำเอายุทธศาสตร์ต่าง ๆ ออกมาเคลื่อนไหวกดดัน

ยุทธการสงคราม 9 ทัพ

หลังจากชุมนุมได้ 27 วัน ในวันที่ 20 มิถุนายน 2551 ข้อเรียกร้องต่าง ๆ ของกลุ่มพันธมิตรฯ ยังไม่ได้รับการตอบรับจากรัฐบาล ดังนั้น กลุ่มพันธมิตรฯ จึงเคลื่อนการชุมนุมไปทำเนียบ โดยใช้แผนการณืที่ชื่อว่า "ยุทธการสงคราม 9 ทัพ" มีผู้เข้าร่วมราว 25,000 คน กลุ่มพันธมิตรฯ สามารถฝ่าแนวสก๊ตกันตำรวจไปได้ โดยเข้ายึดพื้นที่การชุมนุมหน้าทำเนียบรัฐบาลได้สำเร็จ และตั้งเวทีปราศรัยบริเวณแยกนางเลิ้ง แต่ไม่กี่วันต่อมา กลุ่มพันธมิตรฯ ย้ายเวทีและที่ชุมนุมกลับไปบริเวณเชิงสะพานมัฆวานรังสรรค์ดังเดิม เนื่องจากอาจารย์โรงเรียนราชวินิตมัธยม

เนื้อหาคล้ายคลึงกับมาตรานี้มีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ 2540 (มาตรา 63) แต่พรรคไทยรักไทยไม่เคยมีแนวคิดที่จะแก้ไข จนกระทั่งมีเหตุการณ์อันอาจนำไปสู่การยุบพรรค

“มาตรา 309 บรรดาการใด ๆ ที่ได้รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 ว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญ รวมทั้งการกระทำที่เกี่ยวเนื่องกับกรณีดังกล่าวไม่ว่าก่อนหรือหลังวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ให้ถือว่าการนั้นและการกระทำนั้นชอบด้วยรัฐธรรมนูญนี้”

เช่นกันที่มีการมองกันว่า ผลของการยกเลิกมาตรา 309 อาจทำให้บรรดาผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือถูกลงโทษทางการเมืองในช่วงที่ใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราว ร้องต่อศาลว่าคำสั่งของ

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีผลบังคับใช้อีกต่อไป อันอาจส่งผลให้การตรวจสอบหรือการกระทำหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้คดีทั้งปวงของ พ.ต.ท.ทักษิณ และครอบครัวอาจถูกระงับโดยไม่ต้องดำเนินการต่อ

ยื่นคำร้องต่อศาลให้กลุ่มพันธมิตรฯ เปิดเส้นทางการจราจร ศาลแพ่งตัดสินให้กลุ่มพันธมิตรฯ ต้องเปิดเส้นทาง

ปฏิบัติการไทยคู่ฟ้า

เช้ามีวันที่ 26 สิงหาคม 2551 กลุ่มพันธมิตรฯ ได้ใช้แผน "ปฏิบัติการไทยคู่ฟ้า" เข้ายึดทำเนียบรัฐบาล ปฏิบัติการดังกล่าว แกนนำกลุ่มพันธมิตรฯ นำยุทธศาสตร์ดาวกระจายมาใช้ โดยนำมวลชนกระจายไปตามสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ สถานีโทรทัศน์เอ็นบีที กระทรวงการคลัง เป็นต้น ขณะที่อีกส่วนหนึ่งอยู่บริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์และรอบทำเนียบรัฐบาล ช่วงบ่ายวันนั้น กลุ่มผู้ชุมนุมเข้ายึดทำเนียบรัฐบาลสำเร็จ รุ่งขึ้น ศาลอาญามีคำสั่งอนุมัติให้ออกหมายจับแกนนำกลุ่มพันธมิตรฯ ทั้ง 9 คน ตั้งข้อหาบกพร่อง ละเมิดอำนาจศาล เป็นต้น ด้านกลุ่มผู้ชุมนุมพันธมิตรฯ ที่เป็นหญิงยื่นเกี่ยวแขนล้อมเป็นแนวกำแพงมนุษย์ เพื่อป้องกันตำรวจที่จะเข้ามาจับกุมแกนนำทั้ง 9 คน

ช่วงค่ำ องค์คณะผู้พิพากษาศาลแพ่งมีคำสั่งให้จำเลยทั้ง 9 คน กับพวกรพ.ผู้ชุมนุมออกจากทำเนียบรัฐบาล ให้รอเวที่ปราศรัย และให้ขนย้ายสิ่งกีดขวางในทำเนียบออกจากพื้นที่ รวมทั้งให้เปิดพื้นที่ถนนพิษณุโลก และถนนราชดำเนิน รุ่งขึ้น สุวัตร อภัยภักดี ทนายความกลุ่มพันธมิตรฯ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษา ต่อมา ศาลอุทธรณ์ยกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว คดีสำนักงานเลขาธิการนายกฯ ฟ้องกลุ่มพันธมิตรฯ ให้ออกจากทำเนียบฯ เหตุผลคือขณะนี้รัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว ส่งผลให้คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวของศาลชั้นต้นจึงไม่มีผลบังคับต่อไป กลุ่มพันธมิตรฯ จึงชุมนุมที่ทำเนียบรัฐบาลได้ต่อไป

แนวร่วม นปช.ปะทะกลุ่มพันธมิตรฯ

เพื่อตอบโต้กลุ่มพันธมิตรฯ แนวร่วม นปช. รวมตัวกันที่สนามหลวง หน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีผู้เข้าร่วมหลายพันคน หลังเที่ยงคืน 2 กันยายน 2551 แนวร่วม นปช.เคลื่อนพลจากสนามหลวงมาทำเนียบรัฐบาล หวังขับไล่กลุ่มพันธมิตรฯ ขณะเคลื่อนเลยสนามมวยราชดำเนินมาเล็กน้อยก็เกิดปะทะกับกลุ่มพันธมิตรฯ ต่างฝ่ายต่างวิ่งเข้าหากัน มีการปาขวดน้ำ ขวดโซดา ขว้างก้อนหินใส่กัน พร้อมกับถืออาวุธและไม้วิ่งไล่ตีกัน เกิดเสียงปืนดังขึ้น 5-6 นัด กระสุนปืนถูกแนวร่วม นปช. ล้มลงบาดเจ็บสาหัส 2 ราย สมัยครประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตกรุงเทพมหานคร จากนั้น แนวร่วม นปช. ยุติการชุมนุมตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่กลุ่มพันธมิตรฯ ยังปักหลักชุมนุมต่อ และมีได้ตั้งตระหนกกับการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแต่อย่างใด

สมัครสิ้นสุดการเป็นนายกรัฐมนตรี

หลังจากนั้นไม่กี่วัน 9 กันยายน 2551 ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความสิ้นสุดการเป็นนายกรัฐมนตรีของสมัคร ตามรัฐธรรมนูญ 2550 มาตรา 267 ประกอบมาตรา 182 (7) เนื่องจากรับ

เป็นพิธีกรกิตติมศักดิ์ในรายการ “ชิมไปบ่นไป” และ “ยกโขยง 6 โมงเช้า” แต่กลุ่มพันธมิตรฯ ยังชุมนุมยื้อเยื้อจนถึงรัฐบาล สมชาย วงศ์สวัสดิ์ ที่เข้าแทนสมัคร กลุ่มพันธมิตรฯ มองว่า สมชายเป็นตัวแทนของพ.ต.ท.ทักษิณไม่ต่างจากสมัคร

เหตุการณ์ 7 ตุลาคม 2551

ในช่วงรัฐบาลสมชาย เกิดเหตุการณ์ 7 ตุลาคม 2551 โดยกลุ่มพันธมิตรฯ ขยายการชุมนุมไปยังหน้ารัฐสภา เพื่อปิดล้อมไม่ให้รัฐบาลแถลงนโยบายได้ในวันรุ่งขึ้น คือ วันที่ 7 ตุลาคม 2551 ตั้งแต่เช้าตรู่วันนั้น ตำรวจระดมยิงแก๊สน้ำตา รวม 100 นัดเข้าใส่ผู้ชุมนุม เพื่อเปิดทางให้คณะรัฐมนตรี และสมาชิกรัฐสภาเข้าประชุมรัฐสภา มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมาก บางคนถึงขั้นขาขาด

บ่ายวันนั้น หลังสมชายแถลงนโยบายเสร็จ แต่ไม่สามารถออกมาได้ กลุ่มผู้ชุมนุมปิดกั้นประตูทางออก จึงต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์ ไปยังกองบัญชาการกองทัพบก เพื่อหารือกับผู้บัญชาการ 3 เหล่าทัพถึงสถานการณ์

ช่วงเย็นวันเดียวกัน เกิดเหตุการณ์รถจี๊ปเซโรที่ระเบิดที่หน้าพรรคชาติไทย พ.ต.ท.เมธี ชาติมนตรี แกนนำพันธมิตรฯ เสียชีวิตในเหตุการณ์ครั้งนี้ ส่วนที่รัฐสภา บรรดา ส.ส. และ ส.ว. ยังคงติดในรัฐสภา เนื่องจากกลุ่มผู้ชุมนุมไม่ยอมให้ออกไป ตำรวจระดมยิงแก๊สน้ำตา อีกหลายนัด เพื่อเปิดทางให้ ส.ส. และ ส.ว. ออกมาได้ และระดมยิงไปจนถึงหัวค่ำ ขณะที่ที่หน้ากองบัญชาการ ตำรวจนครบาลและลานพระบรมรูปทรงม้า มีผู้ขาขาดเพิ่มอีก 2 ราย และมีผู้เสียชีวิตเพิ่มคือ อังคณา ระดับปัญญาวุฒิ หรือน้องโบว์ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ประกาศลาออกจากรองนายกรัฐมนตรีเพื่อแสดงความรับผิดชอบ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรงพระราชทานหน่วยพยาบาลเพื่อดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บ และพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ 3 แสนบาท แก่โรงพยาบาลรามาริบัติเป็นค่ารักษา ขณะที่กลุ่มพันธมิตรฯ ยังคงปักหลักอยู่ที่ทำเนียบรัฐบาลเช่นเดิม

ปฏิบัติการม้วนเดียวจบ

ปฏิบัติการดังกล่าวเริ่มขึ้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ได้ขึ้นเวทีขอให้กลุ่มผู้ชุมนุมมายังทำเนียบรัฐบาลในเวลา 04.00 น. เพื่อกระจายตัวไปตามที่ต่าง ๆ ตามแผนที่วางไว้ซึ่งไม่เปิดเผย แต่ก่อนหน้านั้นได้มีผู้ชุมนุมส่วนหนึ่งเดินทางไปสนามบินดอนเมือง และเข้ายึดพื้นที่สนามบินเพื่อไม่ให้คณะรัฐมนตรีใช้เป็นที่ประชุมได้

ต่อมาในวันที่ 25 พฤศจิกายน กลุ่มพันธมิตรฯ ราว 1,000 คน เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวเข้าสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเข้ายึดสนามบินสุวรรณภูมิได้ ทั้งนี้ เพื่อกดดันให้นายกรัฐมนตรีสมชายลาออกจากตำแหน่ง

กลุ่มพันธมิตรฯ ยุติการชุมนุม

สาย ๆ ของวันที่ 3 ธันวาคม 2551 กลุ่มพันธมิตรฯ ประกาศยุติการชุมนุม หลังนายกรัฐมนตรีสมชาย พ้นตำแหน่งไป 1 วัน โดยในวันที่ 2 ธันวาคม ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินยุบพรรคการเมือง 3 พรรค คือ พรรคชาติไทย พรรคมหาชนไทย และพรรคพลังประชาชน เนื่องจากกรณีทุจริตการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อ 23 ธันวาคม 2550 ทำให้รัฐบาลสมชายและตัวเขาต้องพ้นตำแหน่ง

การเคลื่อนไหวต่อต้านของแนวร่วม นปช. ในรัฐบาลอภิสิทธิ์

ราวกลางเดือนธันวาคม 2551 พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล โดยเป็นการย้ายขั้วจากส.ส.ของรัฐบาลสมชายกับพรรคร่วมรัฐบาล รวมทั้งกลุ่มของเนวิน ชิดชอบ ไปสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ให้เป็นรัฐบาล อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะขณะนั้นได้เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ท่ามกลางความไม่พอใจของแนวร่วม นปช. และกลับมาชุมนุมเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ขับไล่รัฐบาล โดยจับมือกับพรรคเพื่อไทย ซึ่งเป็นร่างทรงใหม่ต่อมาจากพรรคพลังประชาชน ที่สนับสนุน พ.ต.ท.ทักษิณ จนกระทั่งนำไปสู่เหตุการณ์ “สงกรานต์เลือด” ในที่สุด

พ.ต.ท.ทักษิณระบุผู้ที่อยู่เบื้องหลังการรัฐประหาร 19 กันยายน 2549

“สงกรานต์เลือด” เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน 2552 เริ่มต้นจากการชุมนุมแดงทั้งแผ่นดินสัปดาห์ที่ 5 ณ สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี เมื่อ 22 มีนาคม 2552 ในวันนั้น พ.ต.ท.ทักษิณ ปราศรัยผ่านวิดีโอลิงค์ เปิดเผยเบื้องลึก ผู้ที่สมคบคิดโค่นล้ม ลอบสังหาร ทำรัฐประหาร และใช้กระบวนการศาลในการยุบพรรค

พลเอกเปรมคือผู้มีบารมีที่หมายถึง

26 มีนาคม 2552 มีการจัดการชุมนุมแดงทั้งแผ่นดินสัปดาห์ที่ 6 เริ่มจากการชุมนุมที่ท้องสนามหลวงและปักหลักชุมนุมยึดเยื้อรอบทำเนียบรัฐบาล วันต่อมา พ.ต.ท.ทักษิณ โยนอินผ่านผู้ชุมนุม ระบุว่าผู้มีบารมีที่มาของความวุ่นวายคือ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และเปิดเผยบุคคลที่คิดวางแผนสังหารเขาเพราะไม่จงรักภักดี

...ตอนที่พล.อ.สุรยุทธ์ไปประชุมที่มีพล.อ.พัลลภไปด้วย แต่ที่บอกว่า พล.อ.สุรยุทธ์ไม่เชิญ แต่คุณปีย์ มาลากุลเชิญ บอกมี 3 ท่านที่ไปเข้าเฝ้าฯ 901 ก็มีพล.อ.เปรม พล.อ.สุรยุทธ์ และมีองคมนตรีอีกคนหนึ่ง ก็ไม่รู้ว่าเป็นจริงหรือเปล่า แต่เป็นคำบอกเล่าของพล.อ.สุรยุทธ์ว่าได้ไปเฝ้าฯ 901 จะขอทำงานเพราะพ.ต.ท.ทักษิณ ไม่มีความจงรักภักดี และทุกคนที่ทำงานนี้จะไม่หวังตำแหน่งทั้งสิ้น นี่คือการได้รับการบอก

เล่ามา แต่ผมไม่เชื่อว่า 901 คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงรับรู้ เพราะ พระเจ้าอยู่หัวสถิตอยู่ที่สูง ไม่ทรงยุ่งเกี่ยวกับการเมืองเลย... (“‘แม่่ว’ เลือดเข้าตาชัด ‘สุรยุทธ์’ ถล่ม ‘ป้า’ ยับ ยืนยุบสภาแลกไม่ลงเลือกตั้ง”, 2552, น. 13)

ตอนหนึ่งของคำประกาศของพ.ต.ท.ทักษิณที่มีต่อผู้ชุมนุมในคืนนั้น

สงกรานต์เลือด

จากนั้นองค์การชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง เพิ่มความร้อนแรงและรุนแรงยิ่งขึ้น ทุกวัน 7 เมษายน 2552 กลุ่มคนเสื้อแดงเข้าล้อมรถยนต์อภิสิทธิ์ ที่พญา ตะโหนด และขว้างหมวก ก้อนอิฐไล่กระเจกด้านหลังรถแตก

รุ่งขึ้น 8 เมษายน 2552 แกนนำคนเสื้อแดงขึ้นบนเวทีที่ทำเนียบรัฐบาลเพื่ออ่านแถลงการณ์ของคนเสื้อแดงฉบับที่ 1 ตั้งข้อเรียกร้อง คือ พลเอกเปรม พลเอกสุรยุทธ์ ชาญชัย และอภิสิทธิ์ ต้องลาออกจากตำแหน่ง และการบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปตามครรลองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และให้เวลารัฐบาล 24 ชั่วโมง ไม่เช่นนั้นจะยกระดับการชุมนุม หลังพ้นกำหนดเส้นตาย ผู้ชุมนุมเสื้อแดงทยอยมาชุมนุมหน้าบ้านสี่เสาเทเวศร์ และปิดกั้นถนนสำคัญหลายสาย คำคืนวันที่ 9 เมษายน 2552 พ.ต.ท.ทักษิณวิดิโอถึงมาให้กำลังใจให้ชุมนุมต่อไป จากนั้น 10 เมษายน 2552 กลุ่มแท็กซี่เข้าปิดถนนตามแยกต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ชุ่ก่อกจาลจล อริสมันต์ พงษ์เรืองรอง นำผู้ชุมนุมไปที่พญา เจริญกับผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี เพื่อขอยื่นหนังสือกับตัวแทนสำนักงานเลขาธิการอาเซียนแล้วจะกลับ โดยยืนยันจะไม่ขัดขวางการประชุมในวันที่ 11 เมษายน 2552 ทว่ารุ่งขึ้น กลุ่มผู้ชุมนุมได้เคลื่อนเข้าสู่โรงแรมรอยัล คลิฟ บีช รีสอร์ท เมืองพญา สถานที่จัดการประชุมสุดยอดผู้นำเอเชียตะวันออก เพื่อต่อต้านอภิสิทธิ์ แต่ถูกอาสาสมัครกลุ่มคนเสื้อน้ำเงินเข้าขวาง จึงปะทะกัน แต่เมื่อมีการเจรจา การปะทะจึงยุติลง กลุ่มคนเสื้อแดงจึงเดินเท้าเข้าไปชุมนุมหน้าโรงแรม และบุกเข้าไปในศูนย์นักข่าว อริสมันต์ แถลงข่าวที่ต้องบุกเข้ามาในโรงแรม เนื่องจากคนเสื้อแดงถูกคนเสื้อน้ำเงินยิงบาดเจ็บ และเรียกร้องนายกรัฐมนตรีให้หาตัวผู้กระทำผิดใน 1 ชั่วโมง แต่รัฐบาลไม่ดำเนินการตาม จนทำให้สถานที่ประชุมสุดยอดผู้นำเอเชียตะวันออกต้องยุติลงกลางคัน

12 เมษายน 2552 กลุ่มผู้ชุมนุมกลับมารวมตัวที่กรุงเทพมหานคร และปิดถนนทั่วเมืองหลวง อริสมันต์ถูกจับตัว ขณะที่นายกรัฐมนตรีกำลังจะประกาศพระราชบัญญัติบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อสลายการชุมนุม กลุ่มคนเสื้อแดงบุกเข้าไปภายในกระทรวงมหาดไทย เจ้าหน้าที่อารักขานายกรัฐมนตรียิงปืนเพื่อปราบ อภิสิทธิ์หนีรอดออกมาได้อย่างหวุดหวิด ในช่วงของความวุ่นวาย มีรถเก๋งสีดำพยายามขับไปรอบ ๆ กระทรวงมหาดไทย โชคร้าย

รถคันดังกล่าวไปอยู่ท่ามกลางคนเสื้อแดง กลุ่มคนเสื้อแดงได้ลาก นิพนธ์ พร้อมพันธุ์ เลขาธิการ นายกรัฐมนตรี ออกมาจากรถและซ้อม สุพร อุตถาวงศ์ แกนนำคนเสื้อแดงที่ไปชุมนุมหน้า กระทรวงมหาดไทยกลับมาประกาศบนเวทีชุมนุมว่า มีคนเสื้อแดงเสียชีวิต 2 คน โดยอ้างว่าผู้ที่รักษาความปลอดภัยนายกรัฐมนตรียิ่ง มีการนำตัวเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของ นายกรัฐมนตรีมายังหน้าเวทีและยึดปืนไว้

วันสงกรานต์ปีนั้น 13 เมษายน ทหารและตำรวจสาดกระสุนฝักหัด และแก๊สน้ำตา เข้าหากลุ่มผู้ชุมนุมที่แยกดินแดงแทนการสาดน้ำ ทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 70 คน ขณะที่ฮิวแมน ไรท์ วอช ระบุว่ากองทัพมีการยิงกระสุนจริงเข้าใส่กลุ่มผู้ชุมนุมด้วย บ่ายวันเดียวกัน กลุ่มคนเสื้อแดง ได้เข้าปะทะกับชาวบ้านในหลายๆ จุดของเมืองหลวง ที่ตลาดนางเลิ้ง มีชาวบ้านเสียชีวิต 2 ราย ขณะที่ในเขตราษฎร์เทพ ได้เกิดเหตุไม่คาดฝันขึ้นกับสังคมมุสลิม เมื่อกลุ่มแนวร่วมนปช. เข้า ตะลุมบอนกับชาวมุสลิม และยิงปืนเข้าไปในมัสญิดดารุ้ลอะมาน ในชุมชนซอยสุขเหรา หรือเพชรบุรี 7

สายวันรุ่งขึ้น แกนนำประกาศยุติการชุมนุมเพื่อป้องกันการสูญเสีย จากนั้น บรรดา แกนนำ คือ วีระ มุสิกพงศ์ นายแพทย์เหวง โตจิราการ ญัฐวุฒิ ไสยเกื้อ และสุพร อุตถาวงศ์ ได้เข้ามา มอบตัวต่อพล.ต.อ.พัชรวาท วงษ์สุวรรณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และนับเป็นการยุติเหตุการณ์ ความไม่สงบดังกล่าว

ทว่านับจากนั้น แนวร่วมนปช. ยังคงมีการเคลื่อนไหวจัดการชุมนุมกันอยู่ตลอดเวลา เช่น การชุมนุมที่เขายายเที่ยง เมื่อ 11 มกราคม 2553 เพื่อเรียกร้องให้พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ องคมนตรี คืนที่ดินจำนวน 21 ไร่ และลาออกจากตำแหน่งองคมนตรี และต่อมาในเดือนมกราคม 2553 กลุ่มคนเสื้อแดงได้รวมตัวกันชุมนุมที่สนามกอล์ฟ สอยดาวไฮแลนด์ แอนด์ รีสอร์ท เพื่อโจมตี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีว่ามีความเกี่ยวข้องกับการบุกรุกที่ดินของตระกูล ไสยภณพนิช เป็นต้น

การเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรฯ ในรัฐบาลอภิสิทธิ์

แม้ในรัฐบาลอภิสิทธิ์จากพรรคประชาธิปัตย์ กลุ่มพันธมิตรฯ จะไม่มีการชุมนุม ต่อต้าน เนื่องจากมีแนวความคิดทางการเมืองสอดคล้องกันคือ การต่อต้านพ.ต.ท.ทักษิณ แต่กลุ่ม พันธมิตรฯ ก็มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่น่าสนใจ ด้วยการตั้ง “พรรคการเมืองใหม่” ขึ้นมา ด้วย ความไม่พอใจพรรคประชาธิปัตย์บางประการ ประกอบกับสถานการณ์บางอย่างในขณะนั้น

ความไม่พอใจของกลุ่มพันธมิตรฯ ต่อรัฐบาลอภิสิทธิ์คือ การที่นำเอากลุ่มเนวินเข้ามา ร่วมรัฐบาล นางนุช สิงหเดชะ (2553, น. 114-115) มองทำที่ดังกล่าวของกลุ่มพันธมิตรฯ ว่า

เสมือนคนชอบกินต้มยำรวมมิตร แต่เลือกจะกินแค่บางอย่างในถ้วยต้มยำ และไม่ยอมกิน บางอย่าง กล่าวคือ น้ำเสียงไม่ชอบสุเทพ เพื่อกลุ่มพรรค รองนายกรัฐมนตรี (ในฐานะสุเทพคือ ผู้จัดการรัฐบาล และเป็นหัวหน้าในการทาบทามเนวินมาสนับสนุน) และไม่ชอบเนวิน แต่กลับมี น้ำเสียงสนับสนุนอภิสิทธิ์

ด้วยความผิดหวังที่มีต่อพรรคประชาธิปัตย์ และอีกหลายเหตุผล อีกทั้งได้เกิดเหตุการณ์ การยิงสนธิเมื่อ 17 เมษายน 2552 สนธิมองว่าเป็นแผนของบางคนในรัฐบาล หรือคนในซีก “สีเขียว” ที่ต้องการกำจัดเขาเพื่อสลายพลังของกลุ่มพันธมิตรฯ ในลักษณะเสร็จศึกฆ่าโคกิก ในที่สุด 4 มิถุนายน 2552 กลุ่มพันธมิตรฯ จึงมีการก่อตั้งพรรคการเมืองขึ้นมา²

พรรคการเมืองใหม่ (New Politics Party) เป็นพรรคที่ก่อตั้งโดยกลุ่มพันธมิตรฯ จัดทะเบียนอย่างเป็นทางการเมื่อ 4 มิถุนายน 2552 ใช้ตัวย่อว่า ก.ม.ม. ตัวย่อภาษาอังกฤษ คือ N.P.S.P. ปัจจุบัน มีสนธิ ลิ้มทองกุล เป็นหัวหน้าพรรค

จุดเริ่มต้นของการก่อตั้ง เกิดขึ้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2552 หลังจากผู้ร่วมประชุมนับหมื่นคน ที่เข้าร่วมงานรำลึก “193 วัน 1 ปี การต่อสู้ของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ที่สนามกีฬาธรรมศาสตร์ ศูนย์วังสราญ และลงมติเป็นเอกฉันท์สนับสนุนตั้งพรรคการเมืองของกลุ่มพันธมิตรฯ รวมทั้งคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา 190, 237, 309 เพื่อสานต่อเจตนารมณ์ วีรชนปกป้องระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนคนดีเข้าไปมีอำนาจ ชัดขวางคนไม่ดีทุกวิถีทางอย่างถึงที่สุด

²7 ตุลาคม 2552 ASTV ผู้จัดการ รายงานว่า สนธิ แกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย และว่าที่หัวหน้าพรรคการเมืองใหม่ กล่าวเปิดเวทีการจัดงานรำลึก 7 ตุลาคม 2551 ของกลุ่มพันธมิตรฯ ที่หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และชี้แจงเหตุผลที่รับตำแหน่ง หัวหน้าพรรคการเมืองใหม่ว่า ไม่ได้กังวลแม้จะมีคดีอยู่ที่ศาล เพราะไม่ได้ยึดติด หากพ้นจากตำแหน่งไปก็จะมีคนอื่นมาเป็นแทน ตอนแรกไม่เห็นด้วยกับการตั้งพรรคการเมืองใหม่ แต่เพราะหวังกับพรรคประชาธิปัตย์ สุดท้ายพรรคประชาธิปัตย์ทำให้ผิดหวัง ที่ล้มตัวไม่รู้ว่าได้ขึ้นมาเป็นรัฐบาลเพราะใครมีส่วนช่วยเหลือ และตอนขอความเห็นจากประชาชนเพื่อตั้งพรรค คนส่วนใหญ่สนับสนุนให้ตนเป็นหัวหน้าพรรค สุดท้ายจึงเปลี่ยนความคิดให้พรรคการเมืองใหม่มาเป็นเครื่องมือทางการเมือง

ในท่ามกลางบรรยากาศการจัดตั้งพรรคการเมืองใหม่ เกิดคำถามขึ้นว่า เมื่อ “พรรคการเมืองใหม่” ส่งคนเลือกตั้งจริง จะแย่งชิงคะแนนเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากมีฐานเสียงเดียวกัน ในเวลาต่อมา ตำรวจออกหมายเรียกแกนนำพันธมิตรฯ 25 คน ในคดี บุกรุกสนามบินสุวรรณภูมิ ขอให้ผู้ก่อการร้าย โทษหนักถึงประหารชีวิต มีบุคคลสำคัญของ พรรคการเมืองใหม่และกลุ่มพันธมิตรฯ คือ สมศักดิ์ โกศัยสุข และสุริยะใส กตะศิลา รวมไปถึง กษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศด้วย กลุ่มพันธมิตรฯ มองว่าเป็นการกลั่นแกล้ง พรรคการเมืองใหม่

เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่กระทบต่อความรู้สึกของชาวไทยมุสลิม

กล่าวได้ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ นับเป็นนายกรัฐมนตรีไทยที่ได้สร้างความเจ็บแค้นให้กับชาวไทยมุสลิมเป็นอย่างยิ่ง เพราะตลอดช่วงเวลานับจากการเข้าสู่อำนาจของเขา หรือแม้กระทั่งหลังจากอำนาจไปแล้วก็ตาม ได้เกิดเหตุการณ์ที่กระทบต่อความรู้สึกของชาวไทยมุสลิมหลาย เหตุการณ์ด้วยกัน ดังนี้

ปัญหาความไม่สงบในชายแดนใต้

การก่อการกำเริบเพื่อแยกดินแดนในเขตชายแดนภาคใต้ติดประเทศมาเลเซีย อันได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลานั้น เริ่มต้นขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง สิ้นสุดลงไม่นาน เพื่อตอบโต้การผนวกดินแดน ปราบปรามและเลือกปฏิบัติโดยรัฐไทยของชนชาวพุทธส่วนใหญ่ที่มีกรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลาง มีประวัติการณ์มาช้านาน การต่อสู้ของขบวนการแยกดินแดนมีขึ้นมีลง ขึ้นอยู่กับนโยบายรัฐบาลและความขัดแย้งภายในขบวนการเองในปี 2524 รัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้ก่อตั้งศูนย์อำนวยการบริหารชายแดนภาคใต้ หรือศอ.บต. และกองบัญชาการผสมพลเรือนตำรวจทหารที่ 43 ขึ้น ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 8/2524 ลงวันที่ 20 มกราคม 2524

โสภณ สุภาพงษ์ กรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ ชี้ว่าปัญหาความรุนแรงในภาคใต้ที่ลุกลามบานปลายในสมัยรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ เป็นเพราะว่า โจรนั้นเข้าใจดีว่าธรรมชาติของไฟน้ำมันที่ลุกไหม้อย่างรุนแรงได้นั้น ต้องมีส่วนประกอบครบ 3 ประการ ประการที่ 1 คือ ประกายไฟ ประการที่ 2 คือ น้ำมัน ประการที่ 3 คือ อากาศ

ไฟน้ำมันนั้น ไม่สามารถดับด้วยน้ำ จะดับได้ด้วยการกันน้ำมันออกจากไฟ หรือกันอากาศ ไม่ให้รวมตัวกับไฟเท่านั้น การดับไฟน้ำมันที่รุนแรงนี้จึงต้องใช้โฟมฉีดปกคลุมไฟเพื่อกัน

อากาศออกจากกองไฟ หรือกันน้ำมันจากกองไฟ ไฟจึงจะดับ โดยได้เปรียบว่า ประกายไฟหรือไฟนั้นเปรียบเสมือนใจ และกลุ่มขบวนการแบ่งแยกดินแดนต่าง ๆ อากาศนั้น เปรียบเสมือนชาวมุสลิมทั่วโลก 1,400 ล้านคน กลุ่มประเทศมุสลิมทั่วโลก เช่น โอไอซี มาเลเซีย น้ำมันนั้นเปรียบเสมือนการถูกดูถูก การถูกหยามเหยียด การถูกกดขี่ ช่มเหิง อุมม์ฮ่า จากเจ้าหน้าที่บางกลุ่มที่เป็นทั้งไทยมุสลิมและไทยพุทธ ชาวบ้านทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม เปรียบเสมือนวัสดุที่กำลังถูกไฟน้ำมันลุกท่วม

เมื่อปี 2524 รัฐบาลพลเอกเปรมได้จัดตั้ง ศอ.บต. ซึ่งเป็นเสมือนโคมที่กันน้ำมันและอากาศออกจากไฟ ศอ.บต.กันการถูกกดขี่ (น้ำมัน) ออกจากใจ (ไฟ) โดยมีประธานที่มีศีลธรรมและมีบารมี ที่จะส่งเสริมเจ้าหน้าที่ที่ดี ได้ลงโทษ และโยกย้ายเจ้าหน้าที่ที่กดขี่ช่มเหิงหลายพันคน ส่งเสริมให้มีผู้นำทางศาสนาเข้าร่วมแก้ไขปัญหาปราบปรามใจต่อเนื่อง จัดการดูแลถูกหยามเหยียดศาสนาอิสลามและคนมุสลิมจากรัฐ ชาวพุทธได้รับการดูแลมีชีวิตที่ปลอดภัย ชาวบ้านสามัคคี ด้วยการดำเนินการที่ถูกต้องในช่วงปี 2524 ถึง 2544 ทำให้ประเทศไทยสามารถกันประเทศมุสลิม (อากาศ) ออกจากใจ (ไฟ) ได้ ประเทศไทยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากกลุ่มประเทศมุสลิมทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาเลเซีย ก่อนปี 2544 ใจภาคได้เข้าใจดีว่า ขบวนการแบ่งแยกดินแดนไม่สามารถเติบโตได้ เพราะไม่ได้รับความสนับสนุนจากมาเลเซีย กลุ่มประเทศมุสลิมโอไอซี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่ได้รับการเห็นด้วยจากมุสลิมที่ยึดมั่นในศาสนา ศอ.บต.ได้ทำหน้าที่เป็นโคม ป้องกันการหยามเหยียด กดขี่ (น้ำมัน) และกลุ่มประเทศมุสลิมมาเลเซีย (อากาศ) ออกจากการรวมตัวกับใจ (ไฟ) ไฟได้ค่อย ๆ มอดลงเรื่อย ๆ

แต่ปัญหาต่าง ๆ เริ่มเกิดขึ้น ทันทีที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 123/2545 ลงวันที่ 30 เมษายน 2545 ยกเลิกโครงสร้าง ศอ.บต.- พตท. 43 ทั้งเสีย ถอนทหารกลับกรมกอง ให้ตำรวจเข้ารับผิดชอบดูแลความสงบเรียบร้อยแทน โดยไม่ฟังเสียงทัดทานของผู้บัญชาการทหารท้องถิ่น ปรากฏว่าโครงสร้างการบริหารใหม่ ซึ่งขึ้นตรงต่อศูนย์อำนาจที่กรุงเทพฯ โดยมีเป้าหมายในพื้นที่เขตชายแดนภาคใต้คือ ถอดรั้วระเบียบเดิมดังกล่าวข้างต้นทิ้ง แล้วแทนที่ด้วยระเบียบใหม่ภายใต้การควบคุมของตำรวจ เนื่องจากพ.ต.ท.ทักษิณ เชื่อว่าปัญหาพื้นที่ชายแดนภาคใต้ไม่ต่างจากปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ เป็นเรื่องของโจรกระจอก วัยรุ่นติดยา อันธพาล สุดท้ายทำให้การประเมินสถานการณ์ผิดพลาดโดยสิ้นเชิง

นอกจากนั้น โสภณยังได้ชี้ให้เห็นถึงความไม่เข้าใจในศาสนาอิสลามของ พ.ต.ท.ทักษิณ เช่น หลักความศรัทธาที่สำคัญ 1 ใน 6 หลักของศาสนาอิสลามที่มุสลิม 1,400 ล้านคนศรัทธา คือ ความศรัทธาในโลกหน้าและการเกิดใหม่ในวันพิพากษา ผู้ที่ทำความดีจะได้รับรางวัล ผู้ทำชั่วจะได้รับ

การลงโทษ ด้วยความไม่เข้าใจ พ.ต.ท.ทักษิณเคยพูดคำว่า เขาจะทำให้สำเร็จในโลกนี้ได้โดยไม่ต้องไปรบกวนโลกหน้า และอื่น ๆ อีกบางประการ หรือการบอกว่าจะสอนเรื่องรวมภวนให้ชาวบ้านมุสลิม จึงเป็นเรื่องขมขื่นต่อชาวบ้าน ที่เลยจากการหัวเราะไปมาก น้ำมันได้ถูกใส่เข้าไปในไฟโดยไม่เข้าใจ (โสภณ สุภาพงษ์, 2548, น. 5)

จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวไปแล้วบวกกับปัจจัยต่าง ๆ อีกหลายประการ สถานการณ์ในดินแดนชายแดนใต้ที่ดูท่าว่าเบาบางลง ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในเวลาต่อมา

คลื่นแห่งการก่อความไม่สงบและการก่อการร้ายระลอกเริ่มขึ้นเมื่อคืนวันที่ 4 มกราคม 2547 โดยผู้ก่อความไม่สงบประมาณ 50 คน บุกโจมตีกองพันพัฒนาที่ 4 ค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ที่บ้านปิเหล้ง ตำบลมะรือโบออก อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส สังหารทหารไป 4 นาย และปล้นปืนไป 403 กระบอก ประสานกับการลอบวางเพลิงอาคารโรงเรียน และที่พักสายตรวจทั่วนราธิวาส 22 จุด หลังจากนั้นก็เกิดเหตุวางระเบิด ลอบยิง สังหารและทำร้ายเจ้าหน้าที่และชาวบ้านทั้งไทยพุทธและมลายูมุสลิม ก่อวินาศกรรมและวางเพลิงที่ทำการ เส้นทางคมนาคม และทรัพย์สินของทางราชการและเอกชนต่อเนื่องรายวันไม่ขาดสาย ระเบิดเรื่อยมาจนปัจจุบัน

จากรายงานของคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ (กอส.) พบว่าสถิติเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ ในช่วงปี 2547-2549 มีความรุนแรงมากเมื่อเทียบกับปี 2536-2546 ซึ่งเหตุการณ์ความรุนแรงขยายตัวเพิ่มขึ้นถึง 26 เท่า คือ ในปี 2547 เกิดเหตุ 1,843 ครั้ง ส่วนในปี 2548 เกิดเหตุ 1,703 ครั้ง และปี 2549 ช่วง 8 เดือนแรก เกิดเหตุ 1,202 ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการลอบยิง วางระเบิด วางเพลิง และการก่อความไม่สงบต่าง ๆ สำหรับที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ นราธิวาส ปัตตานี ยะลา และสงขลา ตามลำดับ มีผู้เสียชีวิต 1,730 ราย บาดเจ็บ 2,513 คน (ตั้งศาลซาลิฮะห์พื้นที่ ศอ.บต.ดับไฟใต้, 2549, น. 3)

การหายตัวของนายสมชาย นีละไพจิตร

12 มีนาคม 2547 นายสมชาย นีละไพจิตร ถูกอุ้มหายตัวไปกลางกรุงเทพฯ จรัญ มะลูลีม จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระบุว่า เป็นเหตุการณ์ที่สะท้อนจิตใจชาวไทยมุสลิมเป็นอย่างดี “...ประวัติศาสตร์ที่ปัญญาชนมาถูกกระทำแบบนี้ไม่ต่างกับที่คุณพ่อคุณเด่น ถูกถีบตกจากเครื่องบินนักรบ ในกรณีของโต๊ะครูสุหร่งนักรบ คราวนี้เป็นเรื่องใหญ่ ผมว่าที่จะสร้างผลสะท้อนจิตใจอย่างยิ่งเลยครับ...” (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2547)

พร้อมกับยังกล่าวด้วยว่า ก่อนจะหายตัวไปไม่นาน นายสมชาย เคยพูดตลก ๆ ว่า
“อย่ามาอึดกุมักี้แล้วกัน” (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2547)

กรณีของโตะครุสุหร่ง เกิดขึ้นเมื่อราว 50 ปีมาแล้ว โดยฮัจญ์สุหลง อับดุลกอเดร์ บิดาของนายเด่น โตะมีนา ส.ว.ปัตตานี ผู้นำมุสลิมที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่อการร้ายแบ่งแยกดินแดน ในสายตาดำรวจยุคพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ถูกถีบตกเครื่องบิน เหตุการณ์เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายสมชาย เกิด 13 พฤษภาคม 2494 แต่ไม่แน่ชัดวันตาย คือ อดีตประธานชมรมนักกฎหมายมุสลิม และนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งหายตัวไปอย่างลึกลับ เมื่อ 12 มีนาคม 2547 ในช่วงสมัยรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ 1 ขณะที่ผู้นำประเทศกล่าวในทันทีว่า สงสัยทะเลาะกับครอบครัวแล้วมาอยู่กรุงเทพฯ โดยไม่ได้บอกให้ใครรู้ คำวันที่ 18 มีนาคม 2547 คนร้ายก่อเหตุเผาสถานที่ราชการพร้อมกันที่ปัตตานี 29 แห่ง สงขลา 6 แห่ง และยะลา 1 แห่ง พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี และโศกนาฏกรรม พล.ท.ทักษิณ รัฐบาลระบุว่าการกระทำของมหาตมาในขณะนั้น ต่างเชื่อถือตรงกันว่า นี่คือการปฏิบัติการตอบโต้ของกลุ่มก่อการร้ายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ และเชื่อมโยงถึงการหายตัวของนายสมชาย สิ่งนี้ส่งผลต่อคำสั่งย้ายของ พ.ต.ท.ทักษิณ ที่มีต่อ พล.ท.พงษ์ศักดิ์ เอกบรรณสิงห์ แม่ทัพภาคที่ 4 ออกนอกพื้นที่ และมอบให้ พล.ท.วิศาล วัฒนวงศ์ศิริ ผู้ช่วยฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บัญชาการทหารบกมาดำรงตำแหน่งแทน นอกจากนี้ ยังสั่งปลดกลางอากาศ พล.ต.อ.สันต์ ศรุตานนท์ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ไปช่วยราชการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และมอบให้ พล.ต.อ.สุนทร ซ้ายขวัญ รองผบ.ตร. รักษาการแทน โดยเชื่อว่าเบื้องหลังการปลดฟ้าผ่า มาจากเหตุการณ์จุดไฟเผาภาคใต้รอบใหม่เพื่อแก้แค้นให้กับนายสมชาย

ที่ผ่านมา นายสมชายมักทำคดีด้านสิทธิมนุษยชน ที่นายสมชายมักจะปฏิเสธ เช่น คดีที่ชาวบ้านถูกกล่าวหาละเมิดสิทธิมนุษยชนในภาคใต้ คดีคนพม่าลี้ภัยการเมือง คดีชาวอิหร่านที่ถูกจับในข้อหาเป็นผู้วางระเบิดสถานทูตอิสราเอลในไทย

ปมมรณะครั้งนี้เชื่อว่า เกิดจากการที่เขาถูกขึ้นเป็นแกนนำในการขอให้ยกเลิกกฎอัยการศึกใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ โดยเตรียมล่ำรายชื่อประชาชน 50,000 คน และกรณีที่นายสมชายเข้าไปรับว่าความให้ 5 ผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นมูจาฮิดีน และว่าความให้ผู้ต้องหา 5 คนที่ถูกกล่าวหาในคดีปล้นอาวุธปืนจากกองพันพัฒนาที่ 4 ค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อ. เจาะไอร้อง จ. นราธิวาส และการเผาโรงเรียน ก่อนหน้านี้เขาขอให้นายกรัฐมนตรีจัดส่งแพทย์เข้าไปตรวจ 5 ผู้ต้องหา เพราะนายสมชายเชื่อว่าลูกความถูกซ้อม โดยนายสมชาย

ได้เดินทางไปเยี่ยมลูกความทั้ง 5 คน ที่ถูกจับกุมเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2547 (“ปลด สันต์-มทก. 4 สังกะสีไฟใต้”, 22 มีนาคม 2547, น. 4)

13 มกราคม 2549 พ.ต.ท.ทักษิณ ออกมายอมรับเป็นครั้งแรกว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษหรือดีเอสไอ ได้ค้นพบหลักฐานสำคัญที่ระบุว่านายสมชายตายแล้ว โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวข้องมากกว่า 4 คน

เหตุการณ์นองเลือดที่มัสญิดกรือเซะ

28 เมษายน 2547 ในรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ เช่นกัน ได้มีกลุ่มบุคคลจำนวนมาก เข้าโจมตีสถานีตำรวจ ที่ทำการของฝ่ายปกครอง ที่ตั้งส่วนราชการ พร้อมกัน 11 จุด ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ ยะลา ปัตตานี และสงขลา สำหรับปัตตานี เกิดเหตุการณ์รุนแรงที่ ตำบลตันหยง ลูโล๊ะ อำเภอเมืองปัตตานี กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบจำนวนหนึ่งบุกเข้าโจมตีจุดตรวจของตำรวจ ทหารที่กรือเซะ และปล้นอาวุธปืน กระสุนปืนของทางราชการไปจำนวนหนึ่งฆ่าและพยายามฆ่าเจ้าพนักงาน ขณะทำหน้าที่ แล้วหลบหนีเข้าไปยึดครองมัสญิดกรือเซะ ศาสนสถานและโบราณสถานที่สำคัญของปัตตานี ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับจุดตรวจดังกล่าววันเดียวกัน ตำรวจและทหารเข้าดำเนินการควบคุมสถานการณ์ โดยอ้างอำนาจตามกฎหมาย จนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต ณ มัสญิดกรือเซะ รวม 32 คน ท่ามกลางข้อครหาว่า มีการใช้กำลังทหารเข้าปฏิบัติการล้อมปราบเพื่อเข้าควบคุมสถานการณ์อย่างรุนแรง โดยการสังหารผู้ที่อยู่ในมัสญิดทั้งหมด โดยไม่ใช้กระบวนการเจรจา

กรณีความรุนแรงที่ตากใบ

กรณีความรุนแรงที่ตากใบเป็นเหตุการณ์สังหารหมู่ที่เกิดขึ้นที่ อ.ตากใบ นราธิวาส เมื่อ 25 ตุลาคม 2547 และยังคงเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายใต้รัฐบาลของพ.ต.ท.ทักษิณ เหตุการณ์ครั้งนี้เริ่มจากการที่ชาวบ้านกว่า 3,000 คน เดินทางไปชุมนุมที่หน้าสภ.อ.ตากใบ เรียกร้องให้มีการอนุญาตให้ประกันตัวชาวไทยมุสลิม ซึ่งเป็นชุดรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน 6 คน ที่ถูกตำรวจจับ แต่การเจรจาไม่สำเร็จ รัฐใช้มาตรการในการสลายการชุมนุม จนทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง 106 คน ส่วนหนึ่งเพราะขาดอากาศหายใจ เนื่องจากถูกจับโยนอัดเข้าไปในรถเอ็มซีของทหาร ขณะลำเลียงผู้ถูกจับกุมไปยังค่ายอิงคยุทธบริหาร

นปช. ยิงปืนเข้าไปในมัสญิดดารุ้ลอะมาน

ในเหตุการณ์สังหารนองเลือดที่เกิดขึ้นในช่วงการชุมนุมของแนวร่วมนปช. ในเดือนเมษายน 2552 มีเหตุการณ์หนึ่งซึ่งสร้างความสะเทือนใจให้กับชาวมุสลิมทั่วไป นั่นก็คือ กลุ่มคน

เสื้อแดงได้ทุบทำร้ายทรัพย์สินและใช้ปืนยิงเข้าไปในสุเหร่าเพชรบุรีซอย 7 หรือมัสญิดดารุ้ละมาน ทว่ากระแสน้ำด้านหนึ่งกลับระบุว่า มุสลิมเสื้อแดงถูกทำร้ายก่อนจากกลุ่มมุสลิมเสื้อเหลืองในย่านนั้น หลังเสร็จจากการละหมาดในมัสญิดแห่งนั้น

สื่อมวลชนในขณะนั้นรายงานว่า เหตุการณ์เกิดขึ้น ในบ่ายวันที่ 13 เมษายน 2552 ขณะที่กลุ่มคนเสื้อแดงขบวนมาบริเวณซอยดังกล่าว แล้วเห็นคนเสื้อเหลืองกำลังเล่นน้ำอยู่ภายในซอย จึงก่อเหตุรุนแรงขึ้น เป็นเหตุต่อเนื่องกันทำให้คนเสื้อแดงได้ไปเผาโต๊ะอาหารร้านค้าภายในซอยเพชรบุรี 5 ซึ่งเป็นซอยของชาวมุสลิม จากนั้นชาวชุมชนเพชรบุรีซอย 5 และ 7 ส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิมไม่พอใจการกระทำของกลุ่มผู้ชุมนุม ที่ทุบกระจกอาคารบ้านเรือน ตู้โทรศัพท์สาธารณะ เมาเรจกรยานยนต์ และทำลายทรัพย์สินของมัสญิดดารุ้ละมาน ซึ่งอยู่ภายในชุมชนสุเหร่าเพชรบุรีซอย 7 ได้รับความเสียหาย ชาวชุมชนได้ปะทะกับกลุ่มผู้ชุมนุม และปิดถนน ตั้งแต่แยกประตูน้ำจนถึงแยกเพชรพระราม ทำการตรวจค้นรถ และกลุ่มผู้ชุมนุมที่เข้ามาในพื้นที่ ขณะเดียวกัน ได้นำรถหน่วยกู้ชีพพร้อมกัฏญูประมาณ 8 คัน จอดบริเวณโดยรอบ คอยดูแลหากเกิดการปะทะขึ้นอีก

หลังจากเจ้าหน้าที่ผลักดันกลุ่มผู้ชุมนุมให้ออกห่างจากประชาชน และเดินทางกลับไปที่ทำเนียบรัฐบาล ผู้ชุมนุมได้ทุบกระจกด้านหน้าของธนาคารกรุงเทพ สาขาอู่ทองด้วย โดยเจ้าหน้าที่ได้เดินทางมาดูแลทรัพย์สินของธนาคารทันที และยังจุดไฟเผาธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาซอยเพชรบุรี ซอย 4 แต่ไม่ได้รับความเสียหายมากนัก

ระหว่างทางยังเผาร้านสะดวกซื้อ 7-11 และตู้ ATM บริเวณเดียวกัน พร้อมกับทุบตู้โทรศัพท์สาธารณะตลอดแนว ถนนเพชรบุรีที่กลุ่มผู้ชุมนุมเดินผ่านเสียหายหมดทุกตู้ (สำนักข่าวไทย, 2552) ขณะที่มีการระบุว่า นอกจากจะทุบทำลายมัสญิดดารุ้ละมานแล้ว ยังมีการยิงปืนเข้าไปในมัสญิดด้วย

กรณีการหมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ในสายตาของประชาชนทั่วไปซึ่งรวมไปถึงชาวไทยมุสลิมด้วยนั้น พ.ต.ท.ทักษิณมีภาพลักษณ์ (Image) ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ไม่สู้จะดีนัก แม้แต่ในการรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 ในแถลงการณ์ของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือ ค.ป.ค ฉบับที่ 1 ยังระบุว่าหนึ่งในเหตุผลของการรัฐประหาร คือ

“การที่ พ.ต.ท.ทักษิณมีการกระทำที่หมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ แห่งองค์พระมหากษัตริย์ ผู้ทรงเป็นที่เคารพเทิดทูนของปวงชนชาวไทยอยู่บ่อยครั้ง”

ต่อไปนี้จะเป็นการประมวลเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ พ.ต.ท.ทักษิณมีพฤติกรรมและวาจาที่หมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

พิธีทำบุญประเทศไทยในวัดพระแก้ว

10 เมษายน 2548 พ.ต.ท.ทักษิณเป็นประธานทำบุญประเทศในวัดพระแก้ว (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2550) สนิธิ ลิ้มทองกุล ผู้ดำเนินรายการ “เมืองไทยรายสัปดาห์” ตั้งคำถามว่า เป็นการกระทำที่บังควรหรือไม่ กับการที่พ.ต.ท.ทักษิณแต่งกายไม่สุภาพโดยไม่ใส่ชุดปกติขาว แกรมย่นงั้ล้าหน้าผู้ร่วมงานคนอื่นๆ โดยมีพรหมแดงรองพื้น และมีเจ้าหน้าที่มาคุกเข่าให้กวาดน้ำ

จากนั้น พ.ต.ท.ทักษิณให้ วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีชี้แจงว่า การเข้าไปทำบุญในวัดพระแก้วได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว พร้อมทั้งแจกเอกสารการขออนุญาตให้สื่อมวลชนเพื่อยืนยัน สนิธิชี้สิ่งที่ผิดปกติในเอกสารดังกล่าวว่า เหตุใดจึงทำหนังสือขออนุญาต กระชั้นชิดมาก เพราะพิธีทำบุญจะมีขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน 2548 แต่ทำหนังสือขออนุญาต ในวันศุกร์ที่ 8 เมษายน 2548 หรือล่วงหน้าเพียง 2 วัน ซึ่งต้องติดช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์อีกด้วย และในหนังสือตอบกลับจากราชเลขาธิการยังลงท้ายว่า วันที่ 11 เมษายน 2548 ซึ่งแสดงว่าการขออนุญาตประกอบพิธีทำบุญในวัดพระแก้ว ไม่เพียงดำเนินไปด้วยความเร่งรีบ รวากับไม่ให้เวลาพระองค์ได้ทรงตัดสินพระทัย แต่ยังชิงจัดงานก่อนที่พระองค์จะทรงมีพระบรมราชานุญาตใช้หรือไม่? อีกทั้งในหนังสือขออนุญาตระบุด้วยว่า “องคมนตรี” เข้าร่วมงานด้วย แล้วในความเป็นจริงมีองคมนตรีเข้าร่วมงานหรือไม่ ถ้าอ้างว่า “มี” แล้วเหตุใดองคมนตรีจึงไม่เป็นประธานในพิธี

ด้าน พ.ต.ท.ทักษิณพยายามแก้สถานการณ์ด้วยการให้วิษณุ และธงทอง จันทรางศุ รองปลัดกระทรวงยุติธรรม แถลงชี้แจงอีกครั้ง โดยถ่ายทอดสดออกโทรทัศน์ช่อง 9 และ 11 เมื่อ 18 พฤศจิกายน 2548 โดยยืนยันว่าการเข้าทำบุญประเทศในวัดพระแก้วได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว พร้อมอ้างว่าสำนักราชเลขาธิการได้แจ้งด้วยวาจาทางโทรศัพท์แล้วว่าทรงมีพระบรมราชานุญาต ส่วนหนังสืออย่างเป็นทางการจะตามมาหลังวันประกอบพิธี วิษณุอ้างด้วยว่า ใครก็ตามถ้าขออนุญาตก็สามารถเข้าทำพิธีในวัดพระแก้วได้ พร้อมยกตัวอย่างกรณีประมวล สภาวสุ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง บิดาของกอร์ปศักดิ์ ก็เคยเข้าไปประกอบพิธีมังคลาภิเษกเหรียญที่ระลึกเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี ภายหลังกอร์ปศักดิ์ชี้แจงผ่านเว็บไซต์

www.korbsak.com ว่า ประมวล ผู้เป็นบิดา เคยได้รับพระบรมราชานุญาตให้เข้าไปประกอบพิธีใน วัดพระแก้วจริง แต่ลักษณะการนั่งของประมวล ซึ่งเป็นประธานในพิธีต่างจากพ.ต.ท.ทักษิณสิ้นเชิง เพราะกรณีประมวล ประธานจะนั่งหัวแถว ส่วนผู้มีเกียรตินั่งแถวเดียวกับประธาน ไม่ใช่ที่นั่งด้านหลัง แก้อ้อประธานเหมือนพิธีทำบุญประเทศของพ.ต.ท.ทักษิณ นอกจากนี้ ลักษณะการแต่งกาย ประมวลใส่ชุดปกติขาว ไม่ใช่ใส่เสื้อธรรมดาเหมือนพ.ต.ท.ทักษิณ และแก้อ้อที่ประมวลนั่งก็ไม่ต้องมี พรหมแดงรองพื้น แต่กรณี พ.ต.ท.ทักษิณกลับมี

ถ้านายกฯ ไม่จงรักภักดี แล้วผีที่ไหนจะจงรัก

25 ธันวาคม 2548 ในงาน “นายกฯ พบแท็กซี่” ที่อินดอร์สเตเดียมหัวหมาก มีการ ถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ช่อง 11 ในงานนี้ นอกจาก พ.ต.ท.ทักษิณจะทุ่มแจกรางวัลเป็นรถแท็กซี่ และบ้านน็อคดาว์น 10 หลัง ซึ่งอ้างว่าใช้เงินส่วนตัว พ.ต.ท.ทักษิณยังพูดผ่านทีวีไปทั่วประเทศ โจมตีกลุ่มที่ต่อต้านตน โดยการใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมและบังควร และกลายเป็นที่โจษจันท์กัน ใน เวลาต่อมา

“บอกว่า เนี่ยผมกำลังเหลิงจะเป็นประธานาธิบดี บัดโธ! เป็นแค่นี้เหนียวจะตายหาอยู่ แล้ว ทุกวันนี้อยู่ด้วยจิตรับผิดชอบ แล้วอะอะอะไรก็ แหม! หว่าผมไม่จงรักภักดี บัดโธ! ถ้านายกฯ ไม่จงรักภักดี แล้วผีที่ไหนจะจงรักภักดี” (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2550)

ถ้าพระเจ้าอยู่หัวกระซิบผม รับสั่งคำเดียว ทักษิณออกเถอะ

4 กุมภาพันธ์ 2549 พ.ต.ท.ทักษิณประกาศผ่านรายการวิทยุ “นายกฯ ทักษิณคุยกับ ประชาชน” โดยกล่าวว่า “คนที่จะให้ผมออกจากตำแหน่งนายกฯ ได้ ไม่ต้องหลายคนเลย คนเดียว ให้ออกได้เลย นั่นคือพระเจ้าอยู่หัว ถ้าพระเจ้าอยู่หัวกระซิบผม รับสั่งคำเดียว ทักษิณออกเถอะ รับรองกราบพระบาทออกแน่นอน” (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2550)

ก่อนหน้านี้ ครอบครัวชินวัตรมีปัญหาเรื่องขายหุ้นชินคอร์ปให้เทมาเส็กของสิงคโปร์ มูลค่ากว่า 7 หมื่นล้าน โดยหลีกเลี่ยงที่จะไม่เสียภาษีให้รัฐ ธุรกิจดังกล่าวมีกิจการโทรศัพท์มือถือ ดาวเทียม และโทรทัศน์รวมอยู่ด้วย มีการวิจารณ์ว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมและไม่มีจริยธรรม ของนายกรัฐมนตรี ทำให้เกิดการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณลาออก ส่งผลให้ พ.ต.ท.ทักษิณออกมา กล่าวคำพุดดังกล่าวในที่สุด

กรณีธงทรงพระเจริญ

ในเวลาต่อมา ที่ อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา พ.ต.ท.ทักษิณไปพบประชาชนที่นั่น โดยมีประชาชนจำนวนมากถือ “ธงทรงพระเจริญ” มาต้อนรับ และโบกสะบัดให้กำลังใจ

พ.ต.ท.ทักษิณ ที่ในช่วงนั้นได้ถูกกระแสประชาชนเรียกร้องให้ลาออก เพราะเป็นผู้นำที่ขาดคุณธรรมและจริยธรรม รัฐมนตรีในรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณอ้างว่า ธงดังกล่าวชาวบ้านนำมาเอง รัฐบาลไม่ได้จัดหาให้ และยืนยันว่าจะไม่ให้มีลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นอีก

ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ

29 มิถุนายน 2549 พ.ต.ท.ทักษิณพูดถึง “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” ในระหว่างการประชุมหัวหน้าส่วนราชการทั้งระดับปลัดกระทรวง อธิบดี และผู้ว่าราชการกว่า 500 คน เพื่อต้องการประชุมชี้แจงแนวทางการปฏิบัติงานของรัฐบาลของเขาในช่วงรักษาการ

การเรียกประชุมดังกล่าวมีขึ้น คล้อยหลังเพียง 2 วัน หลังจากที่ย้ายการมีมติส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบ 5 พรรคการเมือง รวมทั้งพรรคไทยรักไทยของเขาด้วย สุรนิจำพรรคเล็กให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

ในการประชุมดังกล่าว พ.ต.ท.ทักษิณได้กล่าวต่อนหนึ่งกับผู้เข้าร่วมประชุมถึงความวุ่นวายทางการเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนั้น สาเหตุหนึ่งก็เนื่องมาจากว่า มีผู้มีบารมีเข้ามาวุ่นวายองค์กรที่อยู่ในระบบรัฐธรรมนูญจนเกินพอดี

ความวุ่นวายมันเกิดจากหลายอย่าง อย่างหนึ่งเนี่ย เมื่อใดเป็นทฤษฎีบริหารเลยนะ เมื่อใดองค์กรตามปกติถูกองค์กรที่นอกกรอบครอบงำ หรือมีอิทธิพลมากกว่าองค์กรปกติ นั้น วุ่นวาย หรือถ้าจะแปลเป็นไทยชัด ๆ ก็คือ วันนี้องค์กรนอกรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ในรัฐธรรมนูญ คือบุคคลซึ่งดูเหมือนมีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ เข้ามาวุ่นวายองค์กรที่มีในระบบรัฐธรรมนูญมากไป (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2550)

หลายฝ่าย ทั้งนักวิชาการ ฝ่ายค้าน และประชาชนทั่วไป ต่างรู้สึกโกรธและข้องใจ พ.ต.ท.ทักษิณอย่างยิ่ง พร้อมต้องการให้เขาบอกว่า “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” หมายถึงใคร เพราะอาจเข้าข่ายหมายถึงบุคคลที่ประชาชน “เคารพ-เทิดทูนสูงสุด” ก็เป็นไปได้ เพราะในขณะที่เกิดวิกฤตเลือกตั้งนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยและทรงฝากให้ 3 ศาลช่วยคลายวิกฤตดังกล่าว แต่พ.ต.ท.ทักษิณก็ไม่ยอมระบุว่า ใครคือผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ

จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมา อันได้แก่ การสับเปลี่ยนการเคลื่อนไหวต่อต้านของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยและแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่กระทบต่อความรู้สึกของชาวไทยมุสลิม และกรณีการหมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ทั้งหมดล้วนแล้วแต่จะมีส่วนเกี่ยวพันกับเครือข่าย

การสื่อสารทางการเมืองของชุมชนไทยมุสลิมที่มีความคิดทางการเมืองแตกต่างกันในทางใดทางหนึ่งเสมอ นับแต่นี้ต่อไปจนกระทั่งจบการศึกษาในครั้งนี้